

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI. Pentru Austro-Ungari'a: Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU: Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele sê se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Er banii de prenumeratiune la TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
--	--	---

Iubileulu de 50 de ani alu Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu Ioan Popasu.

(Dupa „Fóia Diecesana.“)

Dumineca.

Primirea corurilor.

Corurile din Caransebesiu, Bocsi'a-romana si Bujoru, cari sosisera cu trasuri inca Sambata sér'a, si fura inca in aceea-si di incortelate esindu dumineca deminéti'a intru intempinarea corurilor din *Lugosiu, Chiseteu, Herendesti, Satulu-micu, Salbagehu* si *Silh'a* (celu din *Cebz'a* in momentul din urma a fost impedecttu de a participá.) ele dupa sosirea trenului au fost bineventate de presiedintele corului din Caransebesiu, I. Bartolomei, la ce a respunsu presiedintele corului vocalu din Lugosiu dlu adv. Titu Hatiegu terminandu cu urarea: *se traiésca inaltulu nostru iubilaru.* Dupa salutarea reciproca indatinata la cantareti prin cantarea moturilor lor, cortejulu se asiéza mai intaiu in ordinea statorita si apoi inaintéza catra orasiu in sunetulu muziceii in ordine perfecta, inschimbandu corurile alternativu music'a cu câte unu mersu cantatu de ele.

Erá unu aspectu impunatoriu si incantatoru mersulu regulatu militaru, cantarea precisa bineintonata a corurilor si cu deosebire portulu pitorescu uniform, dar totu-deodata variatu si nuan-satu cu alte croiuri si colori dupa comune alu coristiloru de pe sate.

Diferitele coruri conduse prin intendanti in cotele lor se adunara mai tardiu in institutul teologicu-pedagogicu la prob'a generala condusa de artistulu nostru dlu *Nicolae Popoviciu*, fost profesor de cantu alu instituteloru teol.-pedag. si sosistu din Viena pe pasci in Caransebesiu, apoi de dlu *Czegka* dirigintele corului din *Lugosiu*.

Conductulu de factii.

Dumineca la 7 óre sér'a intrunindu-se tóte corurile pe strad'a bisericeii dinaintea institutulii si luandu music'a in frunte s'au postatu in ordine alfabetica de-alungulu stradei. Cetatienii orasiului si óspetii

primindu factiile, éra coristii lampiónele, intendanti si aranjatorii dispunu fie-care in cerculu lor de activitate cele de lipsa pentru regularea cortejului constatatatoriu din peste 600 de coristi purtatori de factii si lampióne. In fine la 8 óre cortejulu, la care asista unu publicu de totu numerosu cam la 5000 de persóne se pune in miscare sub sunetulu muziceii si sub necontentite entusiastice esclamaru de: „*Se traiésca*“ ajungendu inaintea resiedintiei episcopesci, aci se executa cu mare precisiune mai intaiu frumosulu „*Imnu ocasionalu*“, compusu de dlu *Czegka* prin tóte corurile vocale intrunite: se canta apoi cu mare precisiune si „*Imnulu festivu*“ poesie de dlu *Zachari'a Boiu*, compositie musicala de dlu G. Dim'a. Acestu imnu compusu cu adeverata arta a entusiasmatu pe toti si a fost punctulu de culminatiune alu festivitatoriu. Dupa a carui'a terminare dlu directoru alu institutulii pedagogicu *Stefan Velovanu*, rosti catra inaltulu iubilaru urmatórea cuventare de felicitare:

„Rare sunt ocaziunile in viéti'a bisericeii nóstre, cand bucuri'a generala intrunese credinciosii bisericeii intr'unu trupu atátu de insufletitu, atatu de consciu de insemnatatea dilei, ce o serbéza. Bucuri'a clerului si poporului din dieces'a Caransebesiului n'are trebuintia de vorbe maestrite pentru a da espresiuone silita unui palidu simtiementu. Emotiunea, ce animéza fii credinciosi ai Pré S. Tale gasesce in art'a vorbierei o pedeca de a se manifestá. Ea s'ar versá mai bucurosu intr'o lacrima de bucurie pentru a spune, ceea-ce graiului omenescu nu este in stare.

Erá in vremea aceea, cand intunereculu nesciintiei clopesiá spiritele, cand orbulu interesu particularu sleiá puterile cele mai valoróse ale natiunei nóstre, cand poporulu nostru se credea menitu a-si sfersi esistenti'a in uitarea de sine; unu glasu puternicu resuna la pólele nordice ale Buceciului si cutremura audiurile: erá glasulu valorosu alu Pré S. Tale, care chemá biserice'a si neamulu nostru la inviere.

Cale lunga si spinósa ai percursu, iubite Parinte, pe care ai preseratu asiediaminte de cultura, monu-

mente neperitoare, singur'a noastră mandrie si garantia pentru unu bunu viitoriu.

Nu i-mi ridicu vocea pentru a încercá se ilustrezu meritele neperitoare ale Pré S. Tale pentru desrobirea mintii si a inimei poporului din dieces'a Caransebesiului si a natiunei noastre preste totu. Istori'a culturei noastre va gasi in viéti'a Pré S. Tale esemplulu credintiei neclatite in puterea de viéti'a a poporului seu, ea va infatisia posteritatii epoc'a isbandeloru prin suferintia si va areta ródele zelului neinfrantu, care in dispretiulu tuturoru neajunsuriloru a versatu cu profusiune binefacerile sale asupr'a multu cercatei noastre biserici si natiuni.

„Albu am traitu unu secolu pe plaiulu stramosiescu si vreau cu fati'a alba seninu se me sfirsiescu.“ Aceste cuvinte a marelui nostru poetu si-au gasitu intruparea loru cu viéti'a plina de activitate apostolica a Pré S. Tale.

Érta-ne, bunule Parinte! se damu espresiune multiamitei si viei noastre recunoscintei si se strigam cu totii :

Intemeiatoriulu culturei clerului si poporului, primulu Episcopu romanu alu diecesei Caransebesiului, se vieze la multi ani!“

Dupa rostirea acestei cuventari, aclamate ade-seori de vii aplause, corurile intrunite executara cu mare precisiune pomposulu „*Imnu festivu.*“

Acum caruntulu iubiliaru se arata in feréstr'a de mijlocu a frontispiciului resiedintiei si multiamindu ~~emotionalu pentru evatiani accentuata, ca~~ densulu in tota viéti'a s'a a cautatu numai se-si faca datorinti'a contra biserica si poporu; isvorulu bucuriei noastre de astadi este a se constata in reinfiintierea vechei noastre Metropolii ortodoxe romane, concesse la neobositele stauriri ale conducutoriloru poporului nostru de Majestatea S'a prea gratiosulu nostru Imperatu si Rege Apostolicu *Franciscu Iosifu I.* La amintirea numelui Majestatii Sale, masele publicului fara numeru erumpsera in intreite strigari entusiastice „*Se traiesca*“ éra ambele musice ale cortejului intonara „*Imnulu popularu.*“

Conductulu se puse in miscare si luandu directiunea catra casa comunitatii de avere esi in strad'a magistratului si de aci in piati'a cea mare, unde se depusera faciile. In fine corurile se intrunira in otelulu: „*Pomulu verde*“ la o convenire sociala, cu care ocaziune renumitul coru alu Lugosiului au delectatu óspetii numerosi prin mai multe melodii dulci, esecutate cu o nuansare si desteritate adeveratu artistica.

Luni.

Primirea deputatiuniloru diecesei aradane.

Cu trenulu de persóne de deminétia dela 9 óre a sositu deputatiunea V. Sinodu eparchialu alu Aradului in frunte cu Pré Santi'a S'a Domnulu Episcopu *Ioan Metianu*, si insotitu de domnii deputati sinodali: *protopresviterii Gurbanu, Belesiu si Hamsea, proto-diaconulu si secretariulu consistorialu Pap,*

preotulu Sturz'a si D. Dr. Oncu, Nicóra, Rotariu si Filipu, apoi deputatiunea reuniunei invetiatoriloru din *tractulu protopresviteralu alu Timisiorii* si deputatiunea *comunei bisericesci gr. or. romane din Timisior'a suburbiulu Fabricu.*

Pe peronulu dela gara asteptá o multime mare si corulu din Caransebesiu. La coborirea Pré Santiei Sale de pe trenu publiculu numerosu erupse in strigate de „*Se traesca.*“ Pré Santi'a S'a si deputatiunea ce ilu insoti'a fu salutata in numele comitetului centralu de Dlu Traianu Barzu, la ce Pré Santi'a S'a respunse si corulu intona „*multi ani.*“

Pré Santi'a S'a si domnii deputati in mersulu loru pana la resiedintia au fost salutati de cele nóue coruri care au participatu la festivitate si care erau postate la distantia de circ'a 500 de pasi cu intonarea cantecului „*multi ani*“ si prin aplausele insufletite ale publicului de *Se traesca.*

Liti'a.

Pe la 10 óre clerulu si poporulu adunatu in numeru mare a pornitu dela biserica catedrala si a venitu pana la residinti'a episcopésca de au condusu pe inaltulu iubiliaru la s. biserica. Liti'a era impo-santa si inaltitoare de inima. In frunte mergeau corurile in ordine alfabetica cu stindardele loru si la distantia de totu câte 10 pasiuri.

Dupa coruri au urmatu clerulu, care nu era imbracatu in ornatu, formandu dóue colóne lungi asia, ca la mijlocu a remasu unu spatiu golu; dupa acestea au urmatu ca la 40 de preoti in ornatu, apoi a venitu inaltulu iubiliaru sub baldahin incungiuratu de preoti imbracati in ornatu. Inaintea baldahinului mergeau preotii functionatori in frunte cu protodiaconulu din Aradu si unu diaconu apoi mai multe fetitie mici imbracate in vestminte albe, ce ducea pe o perina de catifea rosie o coróna framósa din partea reuniunei femeiloru romane din locu. Dupa baldahin au urmatu deputatiunea din *Aradu, Timisior'a, Brasiovu*, etc. apoi deputatii sinodului eparchialu, asesorii consistoriali si autoritatile militare si politice si o multime imensa de poporu din tota clas'a si de tota starea. Conductulu astfelu compusu a pornitu spre biserica catedrala intru cantarile tropariulu invierii esecutatu pe rendu de coruri. Aspectulu era fórte frumosu. La intrare in biserica inaltulu iubiliaru a fost primitu de Pré Santi'a S'a Dlu Episcopu *Ioan Metianu.*

Liturghi'a.

Intrandu in biserica inaltulu iubiliaru se asiedia in scaunulu episcopescu, care éra imfrumsetiatu cu verdétia, éra Pré Santitulu Domnu Episcopu *Ioan Metianu* pe langa asistintia numerósa seversi liturghi'a. Cantarile in coru le-a esecutatu corulu mixtu din Chiseteu cu o admirabila precesiune, punendu in uimire mai alesu pe streini.

Dupa priesna Pré Cuviosi'a S'a Parintele protosincelu Filaretu Must'a, in numele clerului si a po-

porului credinciosu se adresa cu următoarea cuventare catra inaltulu iubiliaru :

*Inaltu Pré Santite Domnule Episcopu !
Iubitiloru Ascultatori !*

Tóta suflarea adanata astadi in acestu santu locasiu e adencu patrinsa si miscata de insemnatatea serbatorii nóstre. Toti fii diecesei nóstre, ba chiar si fii altoru diecese precum arata deputatiunile venite aici, intre cari numescu pre cea din dieces'a sora a Aradului, in frunte cu Pré Santi'a S'a, si pre cea din indepartatulu Brasiovu in Ardealu, precum si celelalte numeróse deputatiuni din diecesa, toti acesti'a sunt patrinsi de bucurie si striga astadi cu glasul plin de insuflire cu cuvintele psalmistului : „*acést'a este dñu'a, care a facut'o Domnulu se ne bucuràm si se ne veselìmu intrans'a.*“ Si pentru ce este serbarea de astadi atât de imbucurătoare pentru noi ?

Pentru-cà serbam astadi iubileulu de 50 de ani ai preotiei Pré Santiei Tale, primul nostru arhieru romanu, carele ne pastoresci cá Episcopu de 22 de ani.

Este o intemplanare rara in viéti'a unui omu, si cu deosebire este rara, fiindu-ca numai putieni dintre muritori au fericirea se-o ajunga, ca se muncésca si se traiésca pentru chemarea loru unu jumetate de vécu. Pré Santi'a T'a dela 9. Martie 1837, du'a intrarii in tagm'a preotiesca si pana adi ai lucratu si lucrazi in vi'a Domnului cu zelu apostolescu si cu abnegatiune admirabila. Indata dupa chirotonirea de preotu si protopresviteru alu Brasiovului Ti-ai inceputu activitatea binefacetóre pentru comun'a credincioasa si pentru tractu, care activitate o ai continuatu ne'ntreruptu 28 de ani infintiandu in Brasiovu unu gimnasiu superioru, 4 clase superióre populare pentru prunci, si alte 4 clase pentru prunce, la care mai tardiu s'au adausu si clase reale si comerciale si staruindu a se redicá totu in Brasiovu monumentalulu edificiu gimnasialu, fal'a Brasiovului si a intregi archidiecese. Prin staruintiele de feru Pré Santi'a T'a ai inmultitu si redicatu in tóte comunele din tractulu Brasiovului scóle poporale, prin cari s'a redicatu invetiamentulu publicu si sute si érași sute de copii talentati cualificandu-se si au asigurat existenti'a si viitoriulu loru.

Din tómn'a anului 1865 Pré Santi'a T'a Te affi in acést'a diecesa a Caransebesiului ca Archipastoriulu prédemnu alu ei. Este de prisosu, Iubitiloru ascultatorii ! a ve obosi cu insirarea nenumeratelor fapte demne de imitatu seversite de inaltulu si ilustrulu nostru Iubilariu, fiindu-cà cu totii, le cunóscem pré bine. Scimu cu totii, ca la venirea Pré Santiei Sale in acésta diecesa a lipsitu tóte, si scimu, ca numai prin staruintiele si in partea cea mare cu spesele proprii ale Pré Santiei Sale s'au procuratu 2 renduri de odóre archieresce, alu caroru pretiu se urca la mai multe sute, ba mii de florini. Scimu cu totii, ca numai prin staruintiele Pré Santiei Sale s'au infintiatu

asiediemintele nóstre culturale diecesane ; scimu cum indata la inceputu s'a stramutatu aici la Caransebesiu dela Versietiu institutulu teologicu, si la 1876 s'a infintiatu institutulu pedagogicu. Scimu, ca totu prin nisuintiele Pré Santiei Sale, scólele poporale din diecesa, s'a redicatu la nivelulu celu ceru impregiurările de astadi.

Mai departe scimu si aceea, ca totu la staruinti'a Pré Santiei Sale s'a cumperatu resiedinti'a episcopésca, s'au creatu diverse fonduri diecesane, s'a adusu dela Aradu partea cuvenita din fondurile foste comune cu dieces'a sora a Aradului ; éra in timpulu mai nou s'a claditu cas'a diecesana, care este podób'a Caransebesiului, s'a infintiatu tipografi'a si librari'a diecesana si s'a creatu o fóie diecesana, cari tóte sunt mijlóce puternice pentru respandirea culturai. Dar nu numai acestea ci si in cele administrative ale diecesei Pré Santi'a T'a ai cautatu se delaturi prin mesuri energice si corespudietóre scaderile incuibate in timpurile trecute de trista amintire. Sub cei 22 de ani ai pastoririi si conducerii acestei diecesei ai pusu Pré Santi'a T'a fundamentu temeinicu la redicarea culturala. Pré Santi'a T'a Ti-ai castigatu merite nepéritóre pentru turm'a cuventatóre si amintirea primului nostru Archieru va trai eternu in generatiunile viitoare.

Iubitiloru ascultatori ! o santa datorintia implinim cu totii indreptandu in acestu momentu serbatorescu o rugaciune catra inaltulu tronu dumnedieescu si dicandu : Atot-puternice si Atot-indurate parinte ! lungesce firulu vietiei Pré Santitului nostru Archieru si ilu tiene inca multi ani in mijloculu nostru, ca se ne conduca multu timpu pre calea credintiei dreptu indreptandu cuventulu adeveralu. Aminu.“

Acésta cuventare a miscatu adencu pe inaltulu iubiliaru, éra la finea liturgiei, Pré Santi'a S'a Dlu Episcopu Ioan Metianu se adresa cu o cuventare aleása, ce urméza, catra Pré Santi'a S'a Dlu Episcopu diecesau, la finea carei'a credinciosii erupsera in aclamari de „*se traésca.*“

Inaltulu iubiliaru din scaunulu episcopescu cu toiagulu in mana incepù se cuvinteze cu o vóce plina de simtieminte patrundietóre si cand ajunse a multiami Pré Sfintiei Sale Dlui Episcopu alu Aradului, dorindu-i viatia indelungata, érași se repeti scen'a de mai nainte, ca adeca credinciosii din bisericu nu voiau se inceteze cu aplausele de „*se traésca*“ pentru Inaltu Pré Santitulu Dlu Episcopu Metianu.

Vorbirele aceste au produsu o adenca impresiune asupr'a ascultatoriloru si multi ochi se scaldau in lacrimi de bucurie amestecata cu duiosie ; noi nu suntem in stare a descrie impresiunea vorbiriloru, cari ne-au rapitu.

Dupa terminarea santei liturgii ambii episcopi au rentorsu cu trasur'a la resiedintia, éra corurile in ordinea alfabetica au defilat pe dinaintea resiedintiei episcopesci, cantandu fie-care „*intru multi ani.*“

Felicitările deputatiunilor si distribuirea premiilor si diplomelor la coruri.

Dupa două ore d. a. numeroasele deputatiuni, între cari amintim deputatiunea sinodului eparhialu din Aradu, sinodulu diecesanu in corpore, Decanatul romano-catolicu din locu, deputatiunea ofiterilor regimentului ces. reg. Nr. 43, reprezentatiunile autoritătilor judecatorești si politice, deputatiunile invetiatorilor din tractulu protopresviteralu alu Timisiorii, si a ambelor comune bisericesti romane din Timisior'a deputatiunile cetatenilor rom. din Brasiovu, apoi ale protopresviteratelor, deputatiunea reuniunii invetiatorilor din diecesa, deputatiunea comunei bisericesti izrailite, a comunității de avere, a pompierilor, a intrunirii industriasilor, a gremiului negociatorescu tôte din locu, unu delegatu a societății căilor ferate austro-ungare priv; deputatiunea societății functionarilor si a cassei de pastrare din locu etc.

Gratulandu tôte acestea inaltului iubiliariu, acest'a multiami in cuvinte alese fie-carei'a pentru felicitări.

Pana cand deputatiunile felicitau pe inaltulu iubiliariu, corurile s'au intrunitu in curtea casinei romane si aci comitetulu aranjatoriu centralu multiamindu-le in cuvinte caldure prin membrulu seu Dlu Stefanu Velovanu, si cu deosebire zelosului preotu si diriginte alu corulu din Chiseteu Dlu Lucianu Sietianu, carele este unulu dintre primii intemeietori ai corurilor de plugari din Banatu, distribuie la fiecare coru diplom'a si medali'a comemorativa, era corurile la primirea acestor'a au esecutatu cantarea motului propriu.

Concertulu.

Corurile s'au intrunitu sér'a la 8 ore in sal'a cea mare dela hotelulu „pomulu verde“ spre a esecutá program'a statorita pentru concertu. Sal'a era inea inainte de inceperea concertului plina de publicu si la 8¹/₂ ore sosi si caruntulu iubiliariu érase aclamatu de entusiastice „se traésca.“

Concertulu au decursu dupa program'a urmatóre :

1. „Oda“ de Z. Boiu declamata de dlu G. Dobrin. 2. „Imn festia“ de Zacharie Boiu, musica de G. Dim'a. Corurile intrunite 3. „Ursi'a mea“ Stefanescu. Corulu de barb. din *Bocsi'a romana*. 4. „Fii ai Romaniei“ Bratianu. Corulu de barb. din *Bujoru*. 5. „Cantarea“ Vasilescu. Corulu de barb. din *Caransebesiu*. 6. „Hor'a Sinaii“ Ventura. Corulu mixtu din *Chiseteu*. 7. „Floriceau'a“ Christinus. Corulu de barb. din *Herendesci*. 8. „Gemut'am secolu“ Czegka. Corulu de barb. din *Lugosiu*. 9. „Moldov'a“ Czegka. Corulu de barb. din *Satulu micu*. 10. „Jurnimea parisiána“ Adam. Corulu de barb. din *Salbagelu*. 11. „Diu'a triumfala“ Humpelu. Corulu de barb. din *Silh'a*. 12. „Imn ocasionalu“ Czegka. Corurile intrunite.

Atat declamarea odei, cât si cantarile au fostu esecutate cu multa precisiune, secerandu atat declamatoriulu cât si corurile vii aplause.

Dupa finirea concertului corurile se intrunira la o petrecere sociala forte animata.

Marti demineti'a corurile petrecute pana la gara de mai multi membri ai comitetului centralu si de corulu din locu au plecatu la ale loru.

Cuventarea

Pré Santitului Episcopu alu Aradului, tienuta in biseric'a catedrala din Caransebesiu, Luni in 13. Aprile c. cu ocaziunea Iubileului.

„Simóne alu lui Ion'a iubesci-me,“
Ioan 21, 15.

Cand Dlu si Mantuitoriulu nostru Isusu Christosu, dupa implinirea misiunii sale pe pamentu, voi a-se re'ntorce la Dumnedieu parintele seu, de unde a venitu, si a incredintiatu Apostoliloru sei si urmatiloru loru dupa timpu, conducerea bisericiei sale rescumperate cu scumpu sangele seu, mai nainte de tôte de trei ori intreba pre mai marele invetiaceiloru sei Simon Petru : „Simóne alu lui Ion'a iubesci-me“ ? ér la intreitulu respunsu alu lui Simon Petru : „Dómne tu tôte le scii, tu scii ca te iubescu,“ i-adause Domnulu : *pasce oile mele pasce melusiei mei.*“

Prin acésta intreita intrebare, a Domnului catra Simon Petru si prin faptulu, ca Domnulu ii incredintia acestuia si celorlalti Apostoli conducerea turmei cei cuventatóre, a bisericiei cei viue, la pasiunea cea mantuitoře, numai dupa ce Simon Petru i-si marturisí dragostea s'a catra Domnulu : *Vecinica marturie ni-a lasatu Domnulu*, ca iubirea sau dragostea evangelica este bas'a si puterea, scutul si marirea bisericiei sale, si ca pastorii cei adevérati, Archierei sau preoti, numai in cátu vor fi petrunci si insufletiti de acésta mare insusire si virtute crestinésca vor poté indeplini invetiaturile cele vecinice ale Domnului, pentru binele si fericirea némului omenescu.

Ferice, de 3 óri ferice de asemenea Apostoli Archierei si preoti sau pastori inzestrati cu aceea mare insusire a dragostei evangelice, si cari inspirati de acea mare virtute crestinésca i-si implinescu intru prisosintia detorinti'a de pastori. Unii ca aceea dupa meritele loru, numerandu-se între santii si placutii lui Dumnedieu „*mari se vor chem'a intru imperati'a ceriurilor*,“ ér aici pe pamentu in eternu binecuventata va fi memori'a loru, dar apoi si mai ferice de poporulu binecuventatu de Dumnedieu cu asemenea pastori si adevérati parinti sufletesci, càci unii ca acei'a „*sufletulu si-lu vor pune pentru turm'a loru*“ pentru tinele si fericirea loru.

Si pre voi, iubiti frati si fii ai acestei diecese ! v'a binecuventatu Ddieu, cu unu asemenea raru Apostolu si Archipastoriu cu Inaltu Prévredniculu vostru Archiereu Présantitulu Domnu Ioan Popasu, carele inzestratu intru prisosintia cu acea frumósa insusire si mare virtute a dragostei evangelice, si sprijinitu de ajutoriulu celui atot-puternicu, a seversitu fapte marretie, prin care dilnicu a sporitu si adausu la titlu-

rile sale de recunoscintia din partea bisericeii si a natiunei. Nu numai noi, ci mai alesu voi faceti marturie despre acést'a, iubiti frati, cari v'ati intrunitu astadi in numeru atat de mare aici in cas'a Domnului, ca se dati cursu liberu simtiului vostru de multiamita si recunoscintia si cá sa impliniti unu frumosu actu de pietate si veneratiune catra pré demnulu vostru archipastoriu.

V'ati intrunitu, iubiti frati! acum aici ca mai nainte de tóte se multiamiti lui Dumnedieu „*dela carele pogóra tóta darea cea buna,*“ cáci v'a binecuventatu cu unu asemenea raru archiereu, rugandu-ve se-lu tiena si mai incolo „*intru dile indelungate dreptu indreptandu cuventulu adeveralui seu*“ si dupa aceea se multiemiti si preademplului vostru Archipastoriu pentru binefacerile reversate in cursu de 50 de ani asupr'a bisericeii nóstre preste totu, si in deosebi asupra eparchiei vóstre de Dumnedieu binecuventata a Caransebesiului.

V'ati intrunitu, iubiti! frati la o mare serbare a datorintiei implinite intru prisosintia in decursu de o jumetate de secolu, de cand prea demnulu vostru Archipastoriu preotiesce Domnului si poporului. V'ati intrunitu a serbá iubileulu de 50 de ani, de cand pórtá sarcin'a cea grea a preotiei si a apostoliei, care si ingeriloru este grea si infricosiatá, ér daca am venit si noi din alte parti la acéstá mare serbare a vóstra, am facut'o, cáci fiindu noi frati de unu sange si o religie, am doritu a participá si la acéstá bucurie a vóstra, precum participam si la durerile unii altor'a. Am venit, cáci un'a si nedespartita fiindu sant'a bisericá nóstra dimpreuna cu archiereii ei, totu ceeace a facutu prea demnulu vostru Archipastoriu pentru aceaia-si santa bisericá si pentru noi toti a facutu, si de aceea am venit si noi cei din eparchi'a Aradului, se-i multiamimu impreuna cu voi pentru tóte faptele sale cele maretie, se ne plecám si noi impreuna cu voi inaintea unui asemenea muncitoriu pré meritatu si neobositu in vi'a Domnului. Am venit se ne asociám si noi la bucuri'a vóstra si se serbamu impreuna o serbatóre mare rara a unui raru archiereu alu bisericeii nóstre nationale.

Archiereu si bisericá, bisericá si natiune, ce concepte frumoése si atât de strinsu legate intre sine, in cat unulu fara altulu nici se potu cugetá! Cáci ce ar fi Archiereulu fara bisericá sau biseric'a fara Archiereu si érase, ce ar fi biseric'a fara natiune sau fara poporu, fara credinciosi si natiunea sau poporulu fara de bisericá.

Acést'a au intieles'o tóte popórele si natiunile crestine, dar mai alesu fericiti nostri strebuni, cand inea la inceputulu crestinatátii, dupa spiritulu legii Mantuitorului, constituindu-se intr'o bisericá ierarhica si nationale, au imbinatu si identificatu acele trei concepte si anume, pre archiereu cu biseric'a, si pre acéstá cu natiunea, si cand in sensulu canonului 34 apostolesu a staruitu pururea dupa archierei din né-

mulu loru, tinendu precum tinemu si noi astadi, ca numai o asemenea bisericá nationale, cu archierei din námulu nostru ne va putea conduce la binele pamentescu si fericirea cerésca, ca numai asemenea archierei voru putea respunde la intrebarea Domnului catra Simon Petru in tóta sinceritatea: „*Dómne! tu tóte le scii. tu scii ca te iubescu*“ si „*isi vor pune sufletulu pentru oile loru cuventatóre.*“

Si urmárele au aretatu, ca plinu de intielepciune a fost acelu actu alu fericitiloru nostri strabuni, cáci precum ne spune istori'a, timpuri grele si furtunóse au trecutu preste acéstá patrie si asia si preste fericiti nostri strabuni in cursu de atat'a secolu, si daca ei totu nu s'av frantu sub atatea cercari grele, daca ei nu s'au stinsu ca multe alte némuri din vechime, acést'a avem a o multiami dupa Dumnedieu, santei nóstre religiuni, santei nóstre bisericeii strabune ierarhice si nationale, cáci ea fu scutul si adapostulu nostru in tóte timpurile grele, ea fu mangaierea nóstra in dile de durere si intarirea nóstra in timpu de cercare. Ea fu aceea maica buna, chiar si atunci cand insasi erá subjugata, in timpuri de pericolu, ne-a strinsu la sinulu ei de maica, ca se ne ferésca de rele intocm'a precum face ori-ce maica buna cu fii ei cand vede carev'a pericole amenintatóre.

Sunt bune maicele nóstre cari ne-au nascutu in dureri si ne-au crescutu in griji si necasuri, cáci iubirea loru, grij'a loru, ne insotiesce la toti pasii nostri, la bucurie cá si in durere, in tóte dilele vietii loru; dar si mai buna maica e sant'a nóstra bisericá, cáci si ea ne-a nascutu in aceleasi doreri duhovnicesci si ne cresce in aceleasi ingrijiri duhovnicesci in cari ne-au nascutu si ne crescu maicele nóstre trupesce, si cáci pre când iubirea si grij'a maicelorú nóstre trupesce ne parasesece, când ele esu din acést'a lume, pre atunci iubirea si ingrijirea s. maicei nóstre bisericeii nu ne parasesece nici odata, nici chiar dupa mórtene, pentrucá s. maica bisericá nu móre nici când si pentrucá ea in ingrijirea si in iubirea ei, si dupa mórtene inaltia rugaciuni la Dumnedieu pentru fericit'a odichna a sufletelorú nóstre, ér pre pamentu ne tiene in memori'a posteritatii.

Cine nu scie cumcá atunci cand morbosulu, care si-a cheltuitu tóta avuti'a s'a la doftori fara sè se tamadúesca, cand veduv'a si orfanii deplángu amaru mórtéa sociului si a parintelui loru, si nime in lume nu-i póte mângaiá, numai singur'a sant'a religiune stramosiasca e in stare a vindeca si morburile cele nevindicavere de sciinti'a omenésca si a aliná si durerile cele nealinavere prin intrevenirea omenésca.

Se nu uitamu inse iubitoru frati, cá daca biseric'a strabuna a facutu si ne face asemenea servitiu mari si mantuitoré, ea a pututu si póte face acelea numai condusa de pastori mai pre sus de tóte inspirati de virtutea cea mare a dragostei evangelice, bas'a religiunei crestine.

Pentru a intielege si mai bine puterea cea mare

a dragostei, va fi de ajuns a ve aminti iubitoru frati, cã insusi Domnulu si Mantuitoriu nostru Isus Christosu numai din dragoste catra nãmulu omenescu se pogori din sinurile parintelui cerescu pre pamentu, pentru noi si mantuirea nãstra, intemeind religiunea s'a cea sãnta, pre fundamentulu celu eternu alu dragostei; dragostea indãmna pre sãntii Apostoli ai Domnului se lase parinti, frati si surori si tãte altele, cã se urmeze Domnului; dragostea i-au imbarbatatu a suferi fãmete, sete, feliurite prigoniri si alte pericole de viatia, ajutandu-i se devinga tãte; dragostea facu atãti'a martiri ai credintei crestine, pentru aceea si apostolulu nemuritoriu dice: *de a-si grai in limbi ingeresci, si de a-si avã prorocie, de a-si sci tãte tainele, si de a-si avã tãta sciintã'a si tãta credintã'a, cãt se mutu si muntii, de a-si imparti tãta avuti'a mea, si chiar de mi-ati dã trupulu meu se-lu arda, daca nu am dragoste, nimic'a nu sunt.* Ceeace va se dica, cã tãta sciintã'a nãstra ori cãt de inalta, fara dragoste n'are adevãratulu pretiu s'au valãre.

Unu adevãru acest'a pre care lu-aflamu ori unde ne intãrcemu privirea in istori'a trecutulu cã si in presintele nostru, dar deosebi i-lu aflamu in persãn'a inaltulu iubilariu. Cãci de vom scrutã viati'a lui din cea mai frageda tineretia, in tãte actiunile si nisuintele densulu vom aflã urmele dragostei evangelice.

Cã tineru dintre cei mai talentati si cu destule mijlãce materiali putendu-si alege si alta cariera mai putienu spinãsa de cum este preoti'a cea adevãrata, mai alesu intr'unu timpu cand lips'a de inteligentia mireana erã fãrte simtita, si asia putendu-si intemeiã si altu viitoriu, densulu mai preferi a-si alege carier'a preotiãsca cã un'a, carea prin sarcinile si greutãtile ei ridica pre omu la virtute, si-lu face mai productivu cã ori care altu terenu de activitate intru fericirea nãmului seu.

Si òre ce-lu putu indemnã la acãst'a? au dõra starea cea deositorã a clerulu nostru din Transilvani'a din nainte cu 50 de ani? au dõra dotati'a cea slaba si precara de atunci, ce constã numai din taxele stolari dela functiunile religiãse, au dõu'a vr'õ ambitiune sau òre-care aspiratiune? dar cine nu-si aduce aminte de starea cea umilita si positiunea cea critica a preotulu ortodocsu din Transilvani'a pre acele timpuri? Nu, nu iubitoru frati! nici un'a din acestea, ci singur'a inspiratiune a dragostei evangelice l'a pututu indemnã la preotie, numai rivn'a catra terenulu celu manosu si vastu de activitate, ce-lu ofere preoti'a adevãratulu pastoriu, numai dorinti'a de a lucrã cãt mai multu la regenerarea bisericeii si a nãmului nostru.

Cã preotu cu frumãse talente si pregatiri, iubilariulu, dupa vrednici'a s'a, in curendu deveni protopresviteru alu Brasiovulu, cand i-se deschise unu terenu mai estinsu de activitate, er in urma cand cu ajutoriulu lui Ddieu din grati'a Maiestãtii Sale prea inaltiatulu nostru Imperatu si Rege Franciscu Iosif

I. la staruintiele fericitulu si in veci neuitatulu archiepiscopu si Metropoliu Siagun'a, si a altoru barbati fruntasi ai bisericeii nãstre, a reinviatu vechi'a nãstra metropolie si cu ea si vechea episcopie a Caransebesiulu, inaltulu iubilariu la 1865 cã celu mai demnu si mai meritatu barbatu alu clerulu nostru dupa voi'a lui Ddieu „*dela carele se indreptãza pasiã omului,*“ deveni Episcopu si inca primul Episcopu alu acestei diecese de Ddieu binecuvantata, deschidendu-i-se astfeliu unu terenu si mai vastu de activitate. Èta in putiene cuvinte, iubiti frati! cum i-lu condu-se la tãte acestea numai firulu dragostei evangelice din cea mai frageda tineretie pana la acãst'a etate inaintata.

Si in adevãru cã inzestratu de Dumnedieu cu acea virtute mare a dragostei evangelice, cum si putea alege alta cariera, cand biserice'a nãstra pe acele timpuri avea cea mare lipsa de asemenea barbati rari, distinsi si devotati. Cã nascutu si crescutu in sinulu poporulu si iubitu de poporu, cum si putea densulu resplãti mai bine si mai nimeritu acea iubire, decãt òrasi tot prin iubire si cum si putea aretã acea iubire decãt numai dedicandu-se unei chemari cum este preoti'a, care ofere cea mai buna ocaziune de a-si aretã iubirea s'a in lucrarile sale pentru poporu.

Este mare si frumãsa si vrednici'a preotiãsca, cãci si ea ofere destulu terenu de activitate pentru a-se meritã dela Ddieu si dela òmeni; dar si mai marãtia, mai faumãsa si mai inalta este demnitãtea archierãsca nu pentru stralucirea ei din afara, cãci cine nu scie cãte sarcini si greutãti nu ascunde lustrulu ei, mai alesu in timpuri cã aceste, cund incepe a slabi credinti'a in Dumnedieu si moral'a intre òmeni; ci marãtia si inalta este archieri'a pentru cã inaltu si maretiu este darulu ei; este darulu celu mai pre susu de tãte darurile si mai pre susu de noi, este darulu celu mai deseversitu din cãte daruri avem. Este inalta si marãtia archieri'a, cãci archiereulu prin chirotonire se face urmatoriu marelui archiereu Domnului nostru Isus Christosu, urmatoriu nu in marire ci in umilintia si intru datorinti'a de a se jertfi pre sine cã si Domnulu pentru binele si fericirea poporulu.

Si cu tãte acestea si acãst'a frumãsa si inalta demnitãte a archieriei, inaltulu iubilariu, n'a primit'õ din vre-õ ambitiune sau marire desiarta, ci tot numai din indemnulu dragostei evangelice din rivn'a de a avã unu terenu si mai estinsu de activitate.

Acãst'a dovedesce din destulu chiar si numai aceea minunata coincidentia, cã densulu nici in parochie, nici in protopopiatu si nici in eparchie, nu aflã de cãt unu terenu vastu de lucrare parasitu si neglesu, sau se vorbimu mai la intielesu, nici in parochie nici in protopopie, nici in diecesa nu aflã nici un'a din acele institutiuni, cari sunt neaperatu de lipsa la bun'a administrare si conducere a parochiei, a protopopiatulu si a dieceseii. Nicãiri nu aflã decãt

unu pamentu neglesu si parasitu, dar cu atât'a mai bunu. Cu talentulu seu celu frumosu inse observase, că in acelu pamentu neglesu erau ascunse si ingropate tot atât'a comori sau tesauere pretioase, pre care n'avuse cine se le desgrópe. Adeca a intielesu că in acele parti, in acele locuri, la Brasiovu cá si la Caransebesiu erá unu poporu romanescu dintre cele mai bune si mai alese, erau nisce credinciosi evlaviosi si zelosi, cari de secolu asceptau dupa unu conducetoriu, carele se aprinda si in ei scânteia dragostei evanghelice, cá impreuna cu ei si prin ei se produca faptele cele frumóse si maretie, pre care le-a si produsu.

Dar se vorbescu si mai in specialu si cá se nu abusesu din paciinti'a DVóstra, restrangendu-me numai la partea invetiamentului. Cá preotu in Brasiovu, nu afla de cât o singura scóla elementara, dintre cele mai primitive, cu unu singuru invetiatoriu, din care prin staruinti'a densului s'au infintiatu dupa acea mai multe scóle elementare cu câte 1—2 si 3 invetiatori. Cá protopresviteru n'a aflu prin comunele tractului de cât érași câte o singura scóla primitiva elementara, pre cari apoi cu timpulu si prin zelulu seu le-a ridicatu la tot atât'a scoli normale cu câte 2—3 si 4 invetiatori punendu astfelu bas'a cea mai solida la invetiamentulu poporalu.

Dar spiritulu lui celu mare se multiami cu atât'a, ci sciindu căta lipsa are o natiune de cultura superióra si că in tóta Transilvani'a si Ungari'a nu exista nici unu institutu superioru de cultura de religia nóra: concepú idea infintarii unui gimnasiu romanu gr. or. pe care inspirandu-o si inimiloru braviloru noseri frati brasioveni cu ei si prin ei ridicá maretialu gimnasiu superioru din Brasiovu, carele fiindu pusu pe base solide, in curendu se mai mari si cu câte o scóla reala si comerciala.

Intru aceea pornindu-se miscari insemnate din partea romaniloru din Transilvani'a pentru castigarea drepturiloru politice, ér din partea Romaniloru gr. or. din Transilvani'a si Ungari'a miscari pentru recastigarea vechei nóstre metropolii si autonomiei nóstre bisericesci, dupa fericitul si pururea pomenitul archiepiscópu si Metropolitu Andreiu Baron de Siagun'a, dintre ardeleni ilustrulu nostru iubilariu fú celu dantaiu anteluptatoriu in tóte actiunile referitóre la aceste cause.

Deodata cu reinvierea vechei nóstre metropolii, reinviindu si vechi'a episcopie a Caransebesiului, unde totulu erá de secolu ingropatu si neglesu, cugetati iubiti frati! cine altulu ar fi fost mai multu chematu, se o ridice din ruinile mormentului la viétia nóua si starea de acum? cine altulu de cât protopopulu IOAN POPASU, carele colo la Brasiovu in cerculu seu restrinsu, a produsu atât'a creatiuni maretie, câte nu mai facuse nimeni asemenea densului! Astfelu densulu fú chematu la scaunulu episcopescu alu diecesei acestei'a reinviate, pre care din darulu lui Dumnedieu se afla si de presinte.

Meritele lui cá Episcopu sunt multu mai numeroase de cât se le potu espune intr'o asemenea vorbire, dar voue, iubiti frati! mai bine ve sunt cunoscute de cât se aveti lipsa a le audi dela mine mai alesu, că s'au descrisu si de altii precum si de onoratulu antevorbitoriu alu meu.

Óre ce dovedesce tóte aceste, de cât cá densulu a excelatu in aceea mare virtute a dragostei evanghelice, pre care sadindu-o si aprinzandu-o si in inimile aloru sei, a produsu atât'a fapte maretie si mantuitoare si inca intr'unu timpu, cand altii ori nu se gandira ori nu se incumetara la acelea.

Oh! de ne-ar binecuventá si pre noi bunulu Dumnedieu in aceeași mesura cu dragostea evanghelica. Oh! de am putea-o inspirá si noi in ai nostrii, cá se putemu produce si noi fapte bune, mari si salutarie.

Éta dara iubiti frati! tot atât'a motive, ce nea condusu si pre noi cá si pre voi la acésta mare serbatóre. Am venitu cu toti nu numai se multiamimu lui Dumnedieu, căci ne-a binecuventatu cu unu asemenea raru archipastoriu si apoi se multiamimu si acestui prea demuu archipastoriu pentru seversirea atâtoru fapte mari spre binele si fericirea nóra; dar totodata si cá se invetiamu din acést'a rara serbare, că biserica strabuniloru este acelu terenu manosu si salutaru in care lucrandu cu totii cu credintia in Dumnedieu, cu dragoste fratiésca, cu zelu si diligintia, putemu contribui mai multu la binele si fericirea nóra, se invetiamu că biserica strabuna este bas'a si tari'a nóra, si se intielegemu, că in ce mesura vom cultivá si desvoltá acelu terenu, in aceeași ne vom intari si noi tot mai multu in cele bune si folositoare; se invetiamu iubiti frati! cá mai alesu noi preotii de sus pana jos avem cea mai mare datorie a cultivá acestu terenu manosu, căci luand asupra-ne sarcin'a apostoliei am luat totodata si o mare raspundere inaintea lui Ddieu si a ómeniloru a face acést'a, si căci dela cultivarea acelu terenu depinde viitoriulu poporulu nostru.

Ér dela inaltulu iubilariu se invetiamu, că in inim'a poporulu nostru, este multa dragoste si bunavointia, că in mintea lui este multu talentu, in sufletulu lui o neincetata dorintia dupa inaintare, si apoi se intielegemu, că a nóra datorintia este a desgropá si cultivá acele frumóse daruri, dupa esemplulu inaltulu iubilariu, spre a produce fructe bune si frumóse, prin cari se se premarésca Dumnedieu si se se ridice clerulu si poporulu nostru, biserica nóra cea vie, la positiunea ce i-se cuvine in societate, si atunci si numele nóstre vor fi scrise in ceriuri, ér pre pamentu amintirea binecuventata. Se invetiamu, iubiti frati! dela inaltulu iubilariu, că daca densulu, in timpuri cá cele dela 1837 pana la reinvierea vechiei nóstre metropolii, prin credintia neclatita in Ddieu, prin dragoste, zelu si straduintia, a pututu produce atât'a lucruri mari si frumóse, cu cât mai usioru va fi nóue acum cand biserica nóra, din darulu lu Du-

mmediu, si grati'a Maiestății Sale, se bucura de cea mai frumoasă constituțiune.

Si acum dupa toate acestea intorcandu-ne catre Tine inaltu Prea santite parinte si prea vrednicule iubilaru ! carele ai lasatu parinti, frati, surori ; ai lasatu amici si cunoscuti, locul unde ai petrecutu cele mai frumoase dile ale vietii Tale, te-ai instrainatu de parte de ai Tei, aici unde Te chiamara cele mai vitale interese ale bisericeii noastre, numai că se iai crucea pe umerii tei si se slujesti Domnului, patriei bisericeii si nemului teu ; carele tota vietii'a T'a ai trairu pentru binele omenimei, carele in nisuintiile tale cele nobile ai produsu atatea fapte maretie si folositoare, pentru cari ne-am si intrunitu astadi aici se implinimu cu totii unu actu de pietate si recunoscintiia, si pana cand marele Archiereu Dlu nostru Isus Christos, i-ti va remunera era istori'a va transpune posterității meritele tale, primesce, te rugam, si dela noi fratii tei din departare omagiile ce i-ti aducemu si noi din adenculu inimiloru noastre, si cu acest'a impreuna si multiamit'a si recunoscinti'a, ce i-ti datorimu si noi. Primesce asigurarea iubirei noastre fratiesci, si a veneratiunii noastre profunde. Reserua-ne si noue unu locu modestu in inim'a T'a precum i-ti rezervamu si noi locul celu mai de frunte in inimile noastre. Estinde-ti si preste noi binecuvantarea t'a archipasteresca, precum te vom binecuvanta si in noi toate dilelele vietii noastre. Nu ne uită nici pre noi in rugaciunile tale catre Ddiu, precum nu te vom uită nici noi in ale noastre ; era noi repetindu multiemit'a noastră catre Ddiu parintiloru nostri, căci Te a invrednicitu a seversu atatea fapte maretie si a ajunge acest'a etate inalta si frumoasă dimpreuna cu acestu actu solemn de recunoscintiia, de care pré putini muritori se impartasescu, i-ti oftamu inca multi ani de vietia si de conlucrare la opulu celu mare alu regenerării noastre. Ti oftam multi ani de fericire, că se poti vedea si insusi realizandu-se dorintiele tale si ale noastre si se te bucuri inca indelungu pre acestu pamentu de fructulu osteneleloru tale. Ti oftam inaltu Prea Santite parinte din tota sinceritatea inimiloru noastre se mai traesci multi ani fericiti.

Era, voi iubiti frati si fii ai acestei diecese, cari in cursu de 22 de ani a-ti imbratisiatu pre parintele si Archipastoriulu vostru cu tota dragostea si bunavointi'a fiésca, facându-lu se nu simtiésca asia greu despartirea de ai sei, voi cari in cursu de 22 a-ti impartitu cu densulu bucuriile si durerile vóstre, cari l'ati spriginitu cu mare zelu si sacrificii in toate intreprinderile lui cele salutarie, si pana cand cerulu va respalati dupa meritu zelulu si sacrificiile vóstre, ér istori'a le va transpune posterității, primiti si dela noi, fratii vostri, multiamit'a ce ve dorimu pentru spriginulu, ce a-ti datu in toate inaltului vostru Archipastoriu in seversirea atatoru fapte maretie, căci cea-ce a facutu voue si noue ni-a facutu ; primiti a-

securarea iubirei noastre fratiesci, si rugandu-ve se imbratisiati pre ilustrulu vostru archipastoriu si mai incolo cu dragostea si iubirea de pana acum, ve oftam, iubiti frati ! binecuvantarea cerulu cu darurile sale cele bogate intru multi ani fericiti. Aminu.

D i v e r s e .

* *Focu ingrozitoriu.* In Curticiu septeman'a trecuta Vineri, a isbucnit unu focu ingrozitoriu care a mistuitu 112 case.

Avisu. Aducemu la cunoscinti'a tuturoru P. T. D. D., cari au binevoitu a ni onora cu increderea loru in ori ce cause tipografice, că localulu tipografiei, dela I. Maiu st. n. se afla tot in piati'a Tököly, dar vis-à-vis de cass'a parochiala in coltiulu stradei Adam.

ADMINISTRATIUNEA.

C o n c u r s e .

Nr. 1046. B.

Conform conclusului comitetului parochialu din Costeu, se escrie concursu pentru deplinirea parochiei vacante de clas'a prima de acolo.

Emolumintele sunt :

1. O sesiune de pamentu constatatoria din 30 de jugere catastrale ;
2. Tacelele stolarie precum sunt in usu de presinte ;
3. Interesele de câte 6% dupa capitalulu de 902 fl. 44 cr. primitu dela societatea calei ferate, pentru espropriarea unei parcele din sesiunea parochiala.

Daca se va alege unu preotu calificatu pentru parochie de frunte consistoriulu se deobliga a-i spori dotatiunea de susu pana la sum'a de 800 fl. pe anu, din venitul sesiunii a dou'a, meritu fondului preotiescu.

Doritorii de a ocupa acest'a parochia sunt avisati a si substerne recurselu loru instruate conform dispușetiuniloru statutulu organicu si regulamentulu pentru parochii pana la 20. Maiu cal. v. a. c. concernintelui protopresviteru Georgiu Cratiunescu, si a-se presentă in vre-o Dumineca, seau serbatore in sant'a biserica de acolo spre a si areta desteritatea in cele rituale si in oratori'a bisericesca. Arad, in 16. Aprilie 1887.

Consistoriulu gr. or. alu Aradului :

Acestu concursu s'a rectificatu prin consistoriu, in form'a s'a de acuma.

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopu.

—□—

Pentru vacant'a parochia gr. or. romana din Căcăreu, cu carea e imbinatu si postulu de invetiatoriu dimpreuna cu salariulu si celelalte venite invetiatoresci, cari venite dimpreuna cu cele parochiali se urca peste 400 fl. afara de quartiru, gradina si lemne de incalditu — prin acest'a se escrie concursu pana la 17. Maiu a. c. st. v. in carea di va fi si alegerea, deci concurentii pana la acestu terminu se-si substerna recurselu loru pe calea oficiulu protopresviteralu din Buteni (Butyin) si se dovedesca ca sunt indreptatiti a functiona si ca invetiatori.

Căcarau, la 10. Aprile 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine : CONSTANTIN GURBANU, m. p. protopresviteru.

—□—